

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XXI. (XXXVII.) ÉVFOLYAM, 31. SZÁM 2026. AUGUSZTUS 1.

400 FORINT

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Össznemzeti dagonya

1046.hu

Fotó: atriokert.hu

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Össz nemzeteti dagonya

A dagonya remek hely. Sáros, pocsolyás hely, ami-be jókat lehet hemperegni, élvezni az életet. A disznók életpályamodelljéről nem folyik társadalmi vita, a disznók között sem bocsájtják társadalmi egyeztetésre. Könnyen lehet, hogy nem is tudják, merre vezet az út a dagonyából, úgyhogy ne rontsuk el az örömeiket!

Hemperegni, gond nélkül élni mi is szeretünk, és jobb, ha tölem tudják, hogy nekünk is megvan a mi kis dagonyánk. Úgyhogy, drága, honfitársaim, üdv az össz nemzeteti dagonyában!

Nincs ebben semmi dehonesztáló. A dagonyában ott-hon vagyunk. A nagyvilág gondjaival nem kell törődni. Mit nekünk te éghajlatváltozás! Ki törődik azzal, hogy nem lesz víz, nem lesz energia, nem lesz ennivaló?

Órákat vitatkozunk, na nem az agorán, mint a görögök egykor. Ma már aki egy kicsit is ad magára, az podcastot csinál. Te meg, babám, hallgasd, okulj belőle! A világot nem váltjuk meg, de a szellemi dagonyát élvezzük.

A dagonyában is van kormány, sőt mondjuk úgy, hogy a kormány van a dagonyában. A dagonyai kormány stratégiája világos: ne akarj kimászni a dagonyából!

Ne akarjunk nagyok lenni! Mire vitte Hunyadi Mátyás? Kellett neki reneszánsz birodalom corvinákkal? Csak gond van vele. Jöjjön a török, jöjjön az osztrák, ott nem kell gondolkodni, megmondják, hogy mit tegyünk.

A szocializmussal is az volt a baj, hogy ki akarta vinni a népet a dagonyából. Kezdtük behozni a lemaradást, amit még előtte többszáz éve okoztak. Tanultunk! Dolgoztunk! Hittünk abban, hogy csak a tudás és a munka visz ki a pocsolyából. Kezdtünk jobban élni, mint a szomszédjaink. Megtanultunk büszkének lenni. Elégedettek voltunk, nem akartuk a más földjét elvenni. Béke volt.

A mai dagonya-szabályok szerint Orbánt is utálni kell. Többszörösen is! Haverkodott Trumppal is, Putyinnal is, de még a kínai elnökkel is. Mi volt ebben jó? Csak megharagudtak ránk mások, akik nem voltak jóban egyikőjükkel sem. Most bezzeg van világos külpolitika: csináld azt, amit a gazda mond! Ha hallgatsz rá, nyugodj bele, maradhatsz a dagonyában.

A kínaiakra külön is pipások vagyunk. Minek hozzák ide a vasútjukat, a gyáraikat? Minek nekünk a 22. századi technológia? Nehogy már ők oktassanak bennünket!

Az oroszoknak a szemük se áll jól! Nem kell nekünk Paks2. Minek? Vegyük meg a németek szélkerekeit. Igaz, hogy drága, de ahogyan Svejka mondja, tucatjával olcsóbb. Az is igaz, hogy Magyarország nem egy szeles hely, de a dagonyából nézve, ennek nincs jelentősége.

A dagonyában jó, ez a természetes közegünk. Sár van bőven, kenhetjük egymás-

ra kedvünk szerint. Elvehetjük a másiktól az ajándék nasit, amit a gazda bedobott. Belerúghatunk egymásba, kitúrhatjuk a másikat. Mennyei érzés!

Persze nem ártana tudni, hogy a Tisztító-tűz akciótól nem lesz több kenyér, nem lesz olcsóbb a benzin, az életünk sem lesz hosszabb, és ráadásul a tűzben magunkat is megégethetjük.

Elárulom kedves dagonya-társaim, hogy a Nemzeti Vagyonvisszaszerzési és Vagyonvédelmi Hivatal sem teremt több nemzeteti vagyont. A vagyont elveszi a régi tulajdonostól és odaadja másnak. Le merem fogadni, hogy közben pár száz millióval csökken is az a vagyon.

A dagonyában kellemes az élet. A dagonya-kormány gondoskodik arról, hogy ne unatkozzunk. Minden nap újabb meglepik! Fogadásokat kötünk, hogy kit váltanak le holnap. Kedvenc zöldségesem megijedt, amikor meghallotta, hogy Paks2 vezérigazgatóját is leváltották. Lehet, hogy engem is leváltanak? – kérdezte. Ne álmodjon mártíromságról, mondtam. A dolgozó embert senki sem fogja leváltani, legfeljebb tönkretenni.

Szóval, remekül szórakozunk. Hála az új dagonya-kormánynak most már valós időben kimutatja, hogy melyik vonat mennyit késik. Igaz, ettől nem lesz több mozdony és kocsik, de ez lényegtelen. Drága pénzen azt is bemutatják, hogy melyik kórházban mennyi a kórházi fertőzés. Ilyet bizony jó tudni, de ebből se lesz több orvos és nővér.

Ne gondold, hogy csak a kormány dagonyázik. Jó lenne, de sajna, nem így van. Mellette van szellemi életünk színe-java, már elnézést az ilyen dagonya-idegen szavakért. Leváltanak mindenkit, aki útban van, vagy akinek az állását már elígérték másnak, már rendőr viszi egy legális párt szerveit, szellemi életünk kiválóságai pedig arról vitatkoznak, hogy ez már diktatúra, vagy csak önkényuralom, netán a modern európai politikai kultúra vívmánya.

A nagyok mellett mi is ott vagyunk, derék népünk fiai és lányai. Azt mondták, hogy ott jó lesz, dőzsölhetünk, menjünk hát velük! Azt elfelejtették mondani, hogy dagonyában sem jut mindenkinek víz és sár, ennivalóról nem is beszélve. Egy ideig jó rugdosni a szomszédot, örömködni, hogy a másikat elzavarták a leveses fazéktól, netán az ólat is elvették. De aztán nekünk is kéne valamit enni!

Isten őrizze, hogy a valóságos dagonyák lakóihoz hasonlítsam magunkat. Ha lenne felmérés, hogy melyikünk erkölcsi szintje jobb, melyikünkben van több tisztesség, lehet, hogy ők nyernének.

Engem más aggaszt. A dagonyából az út nem a világlejtlődés és a civilizáció magaslataira vezet, hanem a vágóhídra. A mi össz nemzeteti dagonyánkból minél gyorsabban ki kellene jönni, de nem a vágóhíd felé.

Kína: a sport az embert szolgálja!

Mozogj hetente háromszor! Megnyitni minden sportpályát az emberek előtt! Ez is szerepel Kína sportstratégiájában. Az Olimpia fontos, de még fontosabb az emberek fizikai és mentális jólétének javítása is a sportoláshoz való szélesebb körű hozzáférés révén.

KÜLFÖLD

Lettország fél az orosz és belarusz könyvektől

A lett parlament betiltotta az Oroszországból és Belarusból „származó ipari áruk – például könyvek, újságok, videojátékok, sportcikk, játékok, ruházati cikkek és lábbelik” importját.
(<https://www.saeima.lv/>)

Mire készül Amerika?

A Pentagon Kevin D. Admiral altábornagyot jelölte az Európában állomásozó amerikai szárazföldi csapatok parancsnokának. Alárendeltségében van az amerikai hadsereg V. hadteste is, amely Kelet-Európa, így Magyarország biztonságaért is felel.

Lavrov: a Putyin-Trump-megállapodást kell betartani!

Július 23-án Manilában az ASEAN keretében zajló miniszteri rendezvények keretében találkozóra került sor S. V. Lavrov, az Orosz Föderáció külügyminisztere és M. Rubio, az USA külügyminisztere között. Az ukrán kérdés megvitatása során S. V. Lavrov tájékoztatta amerikai kollégáját a harci vonalon fennálló tényleges helyzetről, és hangsúlyozta, hogy elfogadhatatlan a kijevi rezsim további fegyverrel való ellátása, valamint az európai országok általánosan destabilizáló politikája, amelyek eddig is arra törekedtek, hogy „stratégiai vereséget” mérjenek Oroszországra. S. V. Lavrov ismét megerősítette az orosz fél készségét a konfliktus politikai-diplomáciai rendezésére, valamint elkötelezettségét azok iránt a javaslatok iránt, amelyeket az amerikai fél terjesztett elő V. V. Putyin és D. Trump elnökök Ankoridge-ben tartott találkozásán, és amelyekkel az orosz vezető egyetértett. (mid.ru)

Kína visszavág az EU-nak

Kína megtiltja a kettős, azaz katonai és civil, felhasználású termékek szállítását 14 európai vállalat és intézmény számára. Ez közvetlen válasz az Oroszország által Ukrajna ellen indított háború miatt bevezetett új uniós szankciókra. Az intézkedés kiterjed a düsseldorfi Rheinmetall védelmiipari konszernre, a kempteni Sindlhauser Materials anyagszállítóra, valamint a duisburgi Antraco Chemie-Handelsgesellschaftre is – írja a Berliner Zeitung

Lesz-e érdemi párbeszéd?

„A korábbi kormány nem ismerte el az érdekegyeztetést, korlátozta a szakszervezeti, munkavállalói érdekvédelem, megsértette a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) és az Európai Szociális Karta normáit.” A szakszervezetek érdemi szociális párbeszédet akarnak – fogalmazták meg a magyar konföderációk 2026. július 21-én, közös levelükben.

Fotó: liganet.hu

BELFÖLD

Orbán Anita külügyminiszterrel egyeztetett a Mazsihisz elnöke

„A kormányzat és a Mazsihisz közötti együttműködési lehetőségek, illetve a magyarországi zsidó közösséget érintő aktuális kérdések álltak Orbán Anita külügyminiszter, miniszterelnök-helyettes és Grósz Andor, a Mazsihisz elnöke munkamegbeszélésének középpontjában” – adta közre a Mazsihisz honlapja.

Készüljetek, fiúk! De mire?

Fotó: vs.rs

Közös gyakorlatot tartanak az USA-ban amerikai, szerb és magyar katonák. Az Ohio-i Nemzeti Gárda által szervezett kiképzés az amerikai Michigan államban található Grayling katonai bázison történik.

Stop #lincselés!

Fotó: szolidaritasmozgalom.hu

Székely Sándor, a Szolidaritás Párt elnöke nyílt levelet írt „a gyűlölettel teli politikai vicsszorgók”-nak. „A történelemben már láttunk olyan korszakokat, amikor politikai célok érdekében bűnbakokat kerestek, és a gyűlöletkeltés egyre súlyosabb következményekhez vezetett. Éppen ezért minden olyan folyamat veszélyes, amely emberek megbélyegzésére, kollektív gyűlölet felkeltésére épít.

Attól tartok, hogy ahogy egyre nehezebb gazdasági helyzetbe kerül az ország, és egyre nagyobb lesz a társadalmi feszültség, úgy nő majd az igény újabb és újabb bűnbakok kijelölésére. És bennem már felmerült a kérdés: vajon a verbális lincselésekből egyszer valódi lincselések is lehetnek?

Vajon képes lesz-e a politika visszafordulni erről az útról? Vajon a közösségi oldalakon felhergelt tömeg képes lesz-e megállni, mielőtt a gyűlölet tettekké válik? És vajon lesz-e valaki, aki időben megálljt parancsol ennek az örületnek?”

Nem kiváltságot kérnek, hanem emberhez méltó munkakörülményeket

Van, ahol egy 12–14 órás készenléti szolgálatot egy zsúfolt konténerben kell eltölteni. Úgy, hogy a mosdó használata sem megengedett. A munkavállalók nem különleges bánásmódot kérnek – csak azt, hogy emberhez méltó körülmények között végezhesék a munkájukat. Ezért kezdeményezett azonnali intézkedést a Vasutasok Szakszervezete. (<https://www.vsz.hu/>)

Fotó: vsz.hu

Pártiskola Belaruszban

A Belarusz Kommunista Párt tavaly szervezte újjá az Országos Pártiskoláját. Az első végzős hallgatók avatására Dzserzsinoovo településen került sor. Itt áll az az épület, ahol Feliks Edmundo Dzerzsinszkij, az orosz munkásmozgalom kiemelkedő személyisége született.

PÁRTÉLET

Havanna várja a világ munkáspártjait

Havannában kerül sor a Kommunista és Munkáspártok 24. Világtalálkozójára augusztus 6-9. között. A Kubai Kommunista Párt ezt követően Nemzetközi Fórumot szervez Fidel Castro születésének 100. évfordulóján.

A spanyol polgárháború hőseire emlékeztek

Spanyolország Dolgozóinak Kommunista Pártja megemlékezést tartott a spanyol polgárháború 90. évfordulójáról. A spanyol népi kormány oldalán 32 ezer külföldi önkéntes is harcolt, köztük mintegy 900-1100 magyar is. Közülük 56-an haltak hősi halált.

Baranya: Kós Zoltán vezeti a megyei szervezetet

A Magyar Munkáspárt Baranya megyei szervezete összevont tagértekezletet tartott. Megvitatták a 32. Kongresszus határozatait, azok tartalmát, valamint az ebből fakadó feladatokat és azok végrehajtásának módjait. A 32. Kongresszus határozatait a tagság érti. Egyetértett a tagság az utcai megjelenések fontosságában, a más szervezetekkel való közös fellépéseket, az ilyen lehetőségek keresését jónak tartja. A pártfegyelem erősítésével, a Párt anyagi támogatásának fontosságával egyetértenek.

A Baranya megyei szervezet elnöke ismét Kós Zoltán lett, akik egyben az Országos Elnökségnek is tagja. A jelenlévők köszöntötték Szarka Sándort, aki a Tolna megyei szervezet vezetésére kapott megbízást és Molnár Kristófot, a Zala megyei szervezet vezetőjét.

Castro-kiállítás a Dumában

Az Oroszországi Föderáció Kommunista Pártja az orosz a parlament, a Duma épületében kiállítást szervezett Fidel Castro születésének 100. évfordulója alkalmából. A Munkáspárt gratulált a rendezvényhez, amely az első ilyen jellegű esemény egy tőkés ország törvényhozásában.

Mi ellen harcolunk?

Az áprilisi választások óta se szeri se száma az elemzéseknek. Miért veszített a Fidesz? Miért nyert a Tisza? És még valami: minek nevezzük azt, amit a Tisza művel?

Glasznoszty Magyar Péter-módra

Semmi meglepő nincs abban, hogy a legtöbben mély önkritikát, a saját hibák feltárását várják a Fidesztől és személyesen a volt miniszterelnöktől. Ez igaz a Fideszre is, és a közvélemény egy részére is.

A Tisza-kormány és liberális médiatámogatói nem egyszerűen önkritikát követelnek, hanem annak elismerését, hogy 16 év alatt minden rossz és bűnös volt. Más szóval, a Fidesz saját „vallomásával” igazolja és támassza alá a liberális oldal vádjait!

Ezeket már rázúdították a társadalomra, már nyomozások is folynak. Látjuk, hogy vannak átállók, vannak árulók, és bőséggel akadnak besúgók is. Ezek alapján meg lehet hurcolni a Fidesz vezető személyiségeit, tönkre lehet tenni többek életét, de messze nem biztos, hogy ez elég lesz bírósági ítéletekhez.

Orbán Viktor tusványosi beszédétől is sokan „önleplezéseket” vártak. Tépje meg az ingét nyilvánosan, kérjen bocsánatot, és főleg köpje be egykori vezetőtársait! Orbán saját felelősségét már elismerte a kongresszusukon. Tusványosi beszédében elnézést kért azért, hogy „Magyar Péter a Fi-

deszből érkezett – még ha a párt legrosszabb részéből is.” Ez a legkomolyabb önkritika.

De legalább ilyen komoly önkritika volt az EU beavatkozásának megítélése. Erről szinte mindenki hallgat, pedig ez a lényeg. Orbán elismerte: tudták, hogy az EU beavatkozik a választásokba, de nem hitték el, hogy ilyen mélységig meg merik tenni. Ez a tévedés sokba került a Fidesznek – a hatalomban.

Meddig mehet el a Fidesz saját maga „leleplezésében”? Erre a választ nekik kell megadni. A Fidesz kongresszusán volt is erről vita és a párt láthatóan megosztott a kérdésben. Orbán Viktor álláspontját kikövetkeztethetjük a beszédeiből: egy, a Fidesz nem „vallhat be” olyat, ami nem igaz. Kettő, az önkritika nem vezethet a párt önbecsülésének feladásához, illetve magának a pártnak a felszámolásához.

Mi van ma Magyarországon?

Jóval kevesebb szó esik arról, hogy mi is van ma Magyarországon. A kormány intézkedéseit, törvényeit látják, de a fáktól sokan nem akarják felismerni az erdőt, vagyis megérteni, hogy mi is megy végbe most. Következésképpen: mi ellen kell harcolni?

Nekünk arra kell ügyelnünk, hogy a Tisza-kormány „antikorrupciós” médiaháborúja ne tévesszen meg bennünket. Találkozni a Munkáspártban is olyanokkal, akik készpénznek veszik a Tisza állításait. Szám-

a Tiszához, és a kormány szereplőinek is van NER-es múltjuk.

Schiffer András Tuszványoson ki-jelentette: „nem a NER ellenzéke került hatalomra, hanem a sértett NER-esek és NER-szőkevények, ez valójában csúcsra járatása az orbáni hatalomfilozófiának.”

Ugyanakkor Schiffer András elismeri, hogy a jogállam intézményei sérültek. „A demokratikus politika nem indulhat ki abból, hogy a választási győzelem minden korlátot felülír, még akkor sem, ha jelentős társadalmi támogatás áll mögötte. Egy demokrata eleve nem ígérhet olyan intézkedéseket, amelyek az alkotmányos garanciák felszámolásával valósíthatók meg” – jelentette ki.

talán más esetben mi magunk is tapasztaltuk, hogy a Tisza hazudik, tudatosan félrevezeti az embereket, de mégis akadnak olyanok, akik felülnek a Tisza állításainak. És nem csak elhiszik a hazugságokat, de elkezdnek teóriákat gyártani köré, és más embereket is meggyőzni arról, hogy a Tisza igenis igazat mond.

Mi nem tévedhetünk erre az útra, mert ezzel nem valamelyik tőkés párt ellen harcolunk, hanem önmagunknak, a Munkáspártnak okozunk kárt.

A mai helyzetet sokféle módon magyarázzák, ki-ki a saját érdekének megfelelően. A mi dolgunk, hogy eligazodjunk, helyesen értékeljük a helyzetet és jó következtetéseket vonjunk le. Nézzünk néhány a magyarázatok közül!

A Tisza az „alkotmányos modellt” állítja vissza

Kezdjük a hivatalos Tisza-propagandával! A Tisza-kormány április óta számos törvényt hozott, köztük megváltoztatta az alaptörvényt. A Tisza szerint a Fidesz alatt „Magyarország fokozatosan eltávolodott az alkotmányos demokrácia alapvető követelményeitől, ez egyben a közös európai alkotmányos hagyományokhoz való viszony érdemi átalakulását is eredményezte.”

A liberálisoknak az nem tetszett, hogy a Fidesz államkapitalista politikát hirdetett, amihez erős állam kellett, amely képes a piaci folyamatokba beavatkozni. Független akart maradni, ezért nem engedte be az EU nemzetek feletti szerveit, köztük az európai ügyészséget. Korlátozta a liberális szellemi befolyást, egyebek között megtiltotta az LMBTQ-kultuszt. Egyebekben nem különbözött az európai polgári demokratikus rendszerektől.

„A Tisza a Fidesz folytatása”

Az ellenzéki körök egy része úgy véli, hogy a Tisza a Fidesz folytatása új kiadásban. Ezt arra alapozzák, hogy a Fideszt támogató tőkés körökből sokan átláltak

A baloldali szervezetek Juniálisán éppen azt emelte ki, hogy a multinacionális tőke kényszeríti rá Magyarországra a Tisza-modellt. Patrióta baloldalra van szükség, olyan erőre, amely védi a magyar értékeket, a magyar függetlenséget a multinacionális tőke elnyomásával szemben.

A Tisza-modell „progresszív liberális államkísérlet”

Más vélemények szerint tény, hogy a Tisza-kormány valóban átlépi a polgári demokrácia eddigi határait, de valójában ez a tőkés társadalom egy új modellje. Olyan modell, amelyben nem a pártok, hanem a civilszervezetek, sőt maguk az emberek játsszák a fő szerepet.

„Progresszív liberális államkísérlet zajlik Magyarországon. Mondhatnám nemzetrombolás, mely megpróbálja megtörni a közép-európai népek tekintélyelvű politizálását” – nyilatkozta például Szatmáry Kristóf, a Fidesz új budapesti elnöke.

Ez a nézet csak arra jó, hogy az ellenzéki erők mentesítést találjanak a jelenlegi tehetetlenségükre. A vezetői garnitúra lefejezése, a választójog korlátozása, a társadalom megfélemlítése és manipulálása nem előre visz, hanem hátra, a múlthoz.

Magyarország valóban a nyugat kísérleti telepe. Vizsgálják, hogy sikerül-e a kapitalizmust stabilizálni a legszélsőségesebb eszközök, a nyílt diktatúra alkalmazásával.

„A Tisza nem más, mint proletárdiktatúra”

Kövér László, a Fidesz egyik emblematisz személyisége nem tud szabadulni durva antikommunizmusától. Szerinte a Tisza-állam a megtestesült proletárdiktatúra.

„Még abba a generációba tartozom, amelyiknek kötelező volt marxizmus-leninizmust hallgatni az egyetemen, és emlékeim mélyé-

Fotó: euronews.com

Munkáspárt: Összefogás a demokráciáért

A Munkáspárt abból indul ki, hogy a kapitalizmus súlyos válságban van. Az Orbán-kormány azzal igyekezett a válságot megoldani, hogy nagyobb szerepet adott a tőkésállamnak. Az államkapitalizmus jegyében hatékony államparátust teremtett, a tőkés rendszer stabilitása érdekében beavatkozott a piaci folyamatokba.

A nyugati tőke eltúrta a különutas magyar kapitalizmust, de a tőkés válság súlyosbodása miatt egységes rendszert akar létrehozni minden területen. Egységes európai szabályozás, egységes front Ukrajna támogatásában és az Oroszország elleni fellépésben! Ezért kellett az Orbán-kormányt leváltani.

ről hirtelen előbukkantak a régi veretes idézetek, amelyek ideológiai bevezetőként szerepeltek a jogi tankönyveinkben. Azt hiszem, Marx és Lenin sem gondolták volna, hogy egyszer majd megvalósul az álmuk, azaz a demokrácia legfelső foka valóban a proletárdiktatúra. Megérkeztünk elvtársak, kiszállás” – nyilatkozta.

Kövér nincs egyedül. Gajdics Ottó újságíró például a Magyar Nemzetben kijelentette: „Hazánkban jelenleg posztkommunista ellenforradalom zajlik progresszív rendszerváltásnak hazudva.”

Az uraknak rossz tanáraik voltak. A proletárdiktatúrához, azaz a munkásparaszt hatalomhoz proletár is kell. 36 éve Magyarországon a munkást, a dolgozót megfosztották a hatalomtól. A Tisza nem szocializmust csinál, hanem a kapitalizmust igyekszik megmenteni a legdurvább eszközökkel.

A Fidesz nagy hibát követ el buta antikommunizmussal. Megsérti azokat, akik Magyarországot építették 1945–1990 között. Ugyanakkor szembefordítja a Fidesz azokat, akik támogatnák a béketörekvéseiket vagy éppenséggel a nemzeti ellenállást.

A Tisza politikája az önkényuralom

Orbán Viktor Tusványoson is meglengette az antikommunista zászlót. Rákosiról beszélt, a szocializmusról. Orbán szerint ma Magyarországon radikális baloldali politikai vírus tombol, de hogy pontosan milyen néven nevezzük, azt még ő sem tudja. Talán *neokommunizmus* vagy *new age kommunizmus*, de ő inkább maradna az önkény definíciójánál.

A Fidesz által az elmúlt napokban kiadott Ellenállási nyilatkozat kimondja, hogy a köztársasági elnök és az Alkotmánybíróság elnökének leváltása a hatalmi ágak szétválasztásának végét, a fékek és ellensúlyok kiiktatását, a jogállamiság felszámolását jelenti.

A Fidesz nemzeti ellenállást hirdet. A tusványosi beszéd nem fogalmazta meg világosan, hogy kivel és hogyan akarnak együttműködni. Sajnálatosan az sem látszott, hogy a Fidesz rendelkezik-e ehhez megfelelő eszközökkel és személyiségekkel.

A kapitalizmus marad, de az államkapitalista modell helyébe a liberális modell lépett. A Tisza-kormány megszünteti az államkapitalista korlátozásokat, a multinacionális tőke minden téren szabad utat kap. Magyarország feladja eddigi külpolitikai fenntartásait és csatlakozik a nyugat Ukrajna melletti és Oroszország elleni közös fronthoz.

Még az elején vagyunk, de látszik, hogy a Tisza-kormány számos olyan eszközt használ, amelyek túlmutatnak a klasszikus polgári demokrácián, és a nyílt diktatúra módszereit idézik. Könnyű felfedezni a hasonlóságokat a mai intézkedések és az 1930-as évek fasizmusa között.

A polgári demokrácia, akár liberális, akár államkapitalista, azért van, hogy megakadályozzák a tőkeellenes erők bejutását a hatalomba, másrészt, a tőke mellett álló erők versengését pedig olyan keretek között tartásák, amelyek biztosítják a tőkés rend stabilitását.

A tőkés demokrácia minden formája korlátozza a dolgozókat. A hagyományos polgári demokratikus rendszer azonban előnyösebb a dolgozó osztályok számára is, mint a nyílt diktatúra.

Az elmúlt negyven év tapasztata több dolgot mutat. Egy, a kapitalizmus liberális modellje többet ártott Magyarországnak, mint bármi más. Kettő, a kapitalizmus bajait nem lehet kapitalizmussal megoldani. Három, a nyugattól hiába várjuk a magyar szuverenitás védelmét, nem ez az érdekük. Csak a nyugattal szemben álló erőkre lehet számítani. Négy, a magyar kapitalizmus eddig nem nyúlt a fasizmus eszközeihez, de engedi a Tisza Párt egyeduralmi törekvéseit. Öt, a nemzet érdekében fellépő ellenzéki erőnek alternatívát kell felmutatni, de nem csak a kormánnyal szemben, hanem a tőkés rendszerrel szemben is.

A Munkáspárt 32. kongresszusa alapján nyitottak vagyunk a párbeszédre a kapitalizmust bíráló személyiségekkel, szervezetekkel és készek vagyunk együttműködni mindenkivel a demokrácia és a nemzeti függetlenség érdekében.

„Hasznos párt a mindennapi élethez” Miért sikeres a KPÖ Grazban

Az Osztrák Kommunista Párt (KPÖ) évtizedek óta meghatározó erő a 306 ezer lakosú osztrák város, Graz életében. Az idén júniusi önkormányzati választásokon 35,7 százalékot értek el, tovább növelve eddigi pozícióikat.

Az 1990-es években Ernest Kaltenegger volt az, aki megalapozta a párt népszerűségét a városban. Egy problémára, a lakáskérdésre koncentrált, félretéve minden más politikai kérdést. A saját jövedelmének felét szociális célokra használta. A politika bevált, a KPÖ egyre népszerűbb lett. Utóda, a most 64 éves Elke Kahr 1993-ban lett önkormányzati képviselő, 2021 óta pedig ő Graz polgármestere.

A grazi példa messze nem tipikus. De jól példázza azt, hogy konkrét kérdésre koncentrálni, nagy önfeláldozással hogyan érhet el helyi sikert egy kommunista párt.

A most 39 éves Robert Krotzer városi tanácsnok az új nemzedék képviselője. A német UZ vele készített interjút.

Forradalmi politika nem forradalmi időkben

Robert, hogyan értékeled a választási eredményt és ezt a széles körű, jóindulatú fogadtatást?

Sok haladó gondolkodású ember örült a KPÖ grazi sikerének, még Grazon és Ausztrián túl is. A helyi polgári sajtó a jobboldali és polgári pártokkal, valamint a Kereskedelmi Kamarával és az Ipari Szövetséggel összefogva öt éven át kampányolt Elke Kahr polgármester és a KPÖ ellen. Szerettek volna minél hamarabb véget vetni ennek a számukra „történelmi balesetnek”, és gondoskodni arról, hogy ez a kommunista párt által vezetett haladó koalíció minél hamarabb a történelem részévé váljon.

Ezért különleges ez a választási eredmény: annak ellenére, hogy ennyi ellenállásba ütközött, még több

támogatást kapott, mint öt évvel ezelőtt. Ezt döntő mértékben a KPÖ munkája tette lehetővé, Elke Kahr vezetésével, a képviselőinkkel, aktivistáinkkal és a párt körén messze túlmutató, velünk szimpatizáló rengeteg emberrel. Ez egy széles blokk, amely alulról tette lehetővé ezt a sikert a helyi elitekkel, a gazdag nagypolgári családokkal, valamint a velük kapcsolatban álló médiával és pártokkal szemben.

A KPÖ-ről generációkon átívelő projektről beszélhetünk, amely Ernest Kalteneggerrel kezdődött. Le tudnád ezt írni?

A KPÖ a kilencvenes évek elején azzal a kérdéssel szembesült, hogy hogyan létezhet ma egy kommunista párt a kelet-európai szocialista államok összeomlása és a kommunista mozgalom mély világméretű válsága után. A grazi KPÖ a kérdésre a következő jelszóval válaszolt: „Egy hasznos párt a mindennapi élethez és a munkásmozgalom nagy céljaihoz”. Ez a vonal nagyon erőteljesen indult, a lakhatás kérdésére összpontosítva, és egyúttal a gyakorlatias érdekképviseletre is. Ezt már több mint 30 éve csináljuk, ahogy mondod, generációkon átívelően.

Nagyon örülünk annak is, hogy éppen az elmúlt években nagyon sok fiatal embert tudtunk megnyerni és a KPÖ-be szervezni. Ez megmutatkozik a városi és kerületi tanácsok összetételében is. A KPÖ egy olyan párt, amelyben több generáció dolgozik együtt, és természetesen a társadalmi összetételében is. Különböző szakmákból származó dolgozó emberek képviseltetik magukat a városi és a kerületi tanácsokban. Természetesen számunkra magától értetődő a nők és férfiak közötti teljes egyenlőség. Ugyanígy az is, hogy más országokból származó emberek is képviseltetik magukat, ahogyan Graz összetétele is mutatja: az itteni lakosság egyharmada bevándorló háttérrel rendelkezik.

A lakhatásra koncentráltunk

A lakhatás és a KPÖ szorosan összekapcsolódik Grazban, de ezen túl mi mozgat még benneteket Grazban?

A lakhatás terén sok ember számára a KPÖ évek óta az első számú kapcsolattartó pont a bérlői segélyhívó, illetve tanácsadásaink és fogadóóráink révén. Ezt kiterjeszthettük más területekre is. Ez vonatkozik az én témáimra is, az egészségügyre és a gondozásra. Ott megerősíthettük a város szociális infrastruktúráját a gondozási és egészségügyi központokkal, amelyek problémákkal küzdő emberek számára szolgálnak elsődleges kapcsolattartó pontként.

Jelenleg inkább a települések és városok költségvetésének drasztikus lefaragása a jellemző, ti is kénytelenek vagytok erre. Mi az oka ennek szerinted?

Az osztrák városok és települések költségvetési problémáinak oka a több évtizedes, téves neoliberális politika eredménye. Tudjuk, hogy a vagyonkoncentráció egyre növekszik, hogy a nagy vagyont nem adóztatják, sőt, éppen ellenkezőleg: a nagy vállalatok adókedvezményekben részesültek az elmúlt évek minden kormányától, legyen az az ÖVP és az FPÖ, a Zöldek és az ÖVP, vagy akár a kormánykoalícióban részt vevő SPÖ.

Ugyanakkor jelenleg hatalmas mértékű katonai fel-fegyverkezést tapasztalunk, további milliárdokat fektetnek a hadiiparba. Az önkormányzatoknál költségcsökkentésekre kerül sor, ugyanakkor egyre több feladatot ruháznak rájuk. Mindez együttesen rendkívül nehéz költségvetési helyzetet eredményez minden település számára. Az elkövetkező években Grazban költségvetési védekező harcot fogunk folytatni, amelynek célja a szociális infrastruktúra megőrzése a dolgozó nép érdekében.

Egy olyan nagy költségvetés, amilyennel Graz városa rendelkezik, lehetővé teszi a különböző prioritások meghatározását, és mi, a KPÖ-ként, valamint a koalícióban (KPÖ/Zöldek/SPÖ) az elmúlt években úgy alakítottuk ki ezeket, hogy bérplafont vezettünk be a városi önkormányzati lakásokra, megerősítettük Graz város szociális infrastruktúráját, valamint jelentősen javítottuk a városi alkalmazottak bérét és fizetését. Az ápolás, a gyermekgondozás, takarítás és más területeken dolgozó városi alkalmazottak bérét és fizetését jelentősen javítottuk. Nem valósítunk meg presztízsjelvényeket, nem építünk emlékműveket. Ugyanakkor megtakarítottunk a pártok támogatásain, a reprezentációs kiadásokon vagy a szolgálati limuzinokon, amelyeket mi, mint KPÖ-képviselők, természetesen amúgy sem használunk.

Ez elég egy kommunista politikához?

Látjuk, hogy a városban, nem Ausztria egészében, megváltoztak az erőviszonyok, abban az értelemben, hogy az ÖVP-kormányzás közel 20 éve alatt a városi lehetőségeket elsősorban lobbipolitikára használták fel, és néhány gazdag ember nagyon nagy hasznot húzott belőle, míg a széles többség érdekei alig játszottak szerepet. A pénzt presztízsjelvényekre költötték, sőt még téli olimpiai játékokat (!) is rendezni akartak, miközben például az új villamosok és buszok beszerzését, a csatornahálózat felújítását, az iskolák építését háttérbe szorították. Örült mértékű lemaradásunk volt. Az elmúlt öt évben sikerült hatalmas összegeket fektetni a közszolgáltatásokba és az infrastruktúrába.

Valóban máris változásról beszélhetünk a hatalmi viszonyokban?

Helyi szinten sikerült meghatározó erővé válnunk, és a város szerény forrásait a lakosság széles többségének érdekében felhasználnunk. Ugyanakkor nem tévesztjük szem elől, hogy a kapitalista hatalmi és tulajdonviszonyok felforgatása Grazban sem valósult meg, és önkormányzati szinten nem is lehetséges. Természetesen a nagyvállalatok, az ingatlantulajdonosok és így tovább hatalma továbbra is fennáll.

Elégedettséget akarunk teremteni, hogy az emberek felismerjék: a közvagyon mindannyiunké, és így korlátokat szabjunk a neoliberális (rossz) szellemnek. Hiszen ideológiai szinten elhomályosítja az emberek gondolkodását azzal, hogy állítólag a közszféra nem tud semmit sem kezelni, hatástalan és rossz, amivel aztán újabb rablóhadjáratokat készítenek elő a privatizáció irányába. Ez a Kommunista Párt számára is fontos feladat: garantálni egy erős közigazgatást, hogy végül ezt a projektet sokan támogassák, mert látják, hogy a közvagyon jó kezelése a többség érdekeit szolgálja, szemben a privatizációval és a szabadpiaccal.

„Hasznos párt a mindennapi élethez”

Hogyan lehetséges egyáltalán manapság, hogy egy kommunista párt Ausztria második legnagyobb városában több mint 35 százalékos támogatottságot érjen el?

Már röviden kitértem a „Hasznos párt a mindennapi élethez” koncepciónkra. Ez ma is nagyon sokat jelent a mindennapi munkánkban. Ernest Kaltenegger, Elke Kahr és én is évek óta tartunk fogadóórákat, amelyekre már több ezer ember eljött hozzánk, és nagyon sok ember számára különleges élmény, hogy bemehetnek a hivatalokba, és ott beszélhetnek a sorscsapásokról, az egészségügyi korlátaikról, a nehéz helyzetekről.

Az emberek megtapasztalják, hogy a Kommunista Párttal olyan módon beszélhetnek ezekről a dolgokról, hogy mi igyekszünk megoldást és segítséget nyújtani. Ehhez természetesen a saját forrásainkból nyújtott pénzügyi támogatás is hozzátartozik. Van egy fizetési felső határunk, a fizetésünk kétharmadát továbbadjuk. Csak Elke Kahr esetében ez mára már több mint 1,3 millió eurót tesz ki. De ide tartoznak a jogi információk is, például a szociális jogosultságokkal kapcsolatban. Ebben az értelemben minden irodánkat nyitott városi tanácsi irodának tekintjük, ahová az emberek egyszerűen eljöhetnek a gondolataikkal és kéréseikkel.

Természetesen nem mindenki, aki ránk szavazott, kommunista. De mégis sikerül elérnünk, hogy egyre több embert nyerjünk meg a szolidaritás és a helyi közös társadalmi küzdelmek eszméi mellett. Így teremtünk egy alapot, amelyre tovább építhetünk és építeni is fogunk. Hiszen még nem értünk a végére annak a hosszú útnak, amely a kommunista párt céljához vezet. Folyamatosan tanulunk, miközben haladunk előre.

Mosolygó németek Frankfurtban

Fotó: Regensburg, pályaudvar / saját foto

Viktorunk azt mondta egyszer (többször is): a tömeges bevándorlással az a probléma, hogy *ellakják* tőlünk a hazánkat. Egy facebookozó régi kedves ismerősöm meg azt írta, Németországban az emberek *mosolyognak*. Nos, németországi nyaralásom során megnéztem, ellakták-e a bevándorlók az országot, vagy mosolyognak az emberek.

Mindenekelőtt tegyük tisztába a fogalmakat. Természetesen semmi kivetnivaló nincs abban, ha külföldről néhányan (vagy sokan) munkát (iskolát, egyetemet) keresnek egy európai országban, majd meg is telepednek ott. Németországban már nagyon sok ázsiai, afrikai származású ember dolgozik, már meg sem lepődünk, ha nemcsak az üzletekben, de múzeumokban, gyárakban is színesbőrű idegenvezetőt kapunk. Ezek az emberek szívvel-lélekkel az ország polgárainak érzik magukat, magukévá tették az ország kultúráját, az őslakossággal együtt ápolják, gyarapítják az értékeket. Fel sem tűnik, hogy más a bőrük színe, és ez így is van jól. Rájuk azt mondhatjuk: *asszimilálódtak*.

Egy másik kategóriába sorolhatjuk, ha egy népcsoport menekültként jelenik meg egy országban, és igyekszik ott megkapaszkodni. Megszokja, hogyan működnek itt a dolgok, nyilván kap segítséget is, hogy legyen hol laknia, legyen miből élnie. Velük úgy találkozunk az utcán, hogy együtt vannak, saját kultúrájukat építgetik, más típusú boltokat nyitnak, más termékeket árulnak, szívesen látják üzleteikben az eredetileg is ott lakó embereket, beszélnek a nyelvet, segítőkészek, barátságosak. Azt mondanám: *be-lakják az országot*. Mindenki tudomásul veszi a jelenlétüket, mindenki rendesen viselkedik.

Aztán van, amikor az ember benéz egy utcába, és inkább megváltoztatja az útvonaltervét. Ahol az utcát már *ellakták* a bevándorlók – kint állnak a kapualjakban, fekszenek a járdákon, életvitelszerű-

en élnek a földön, csípős hűgyszag lengi be az utcát. Megbámulják az arra tévedő fehér embert, mit keres itt, hova megy be, mit akar ott. Az ember nem fordul ki látványosan, csak finoman, de kifordul.

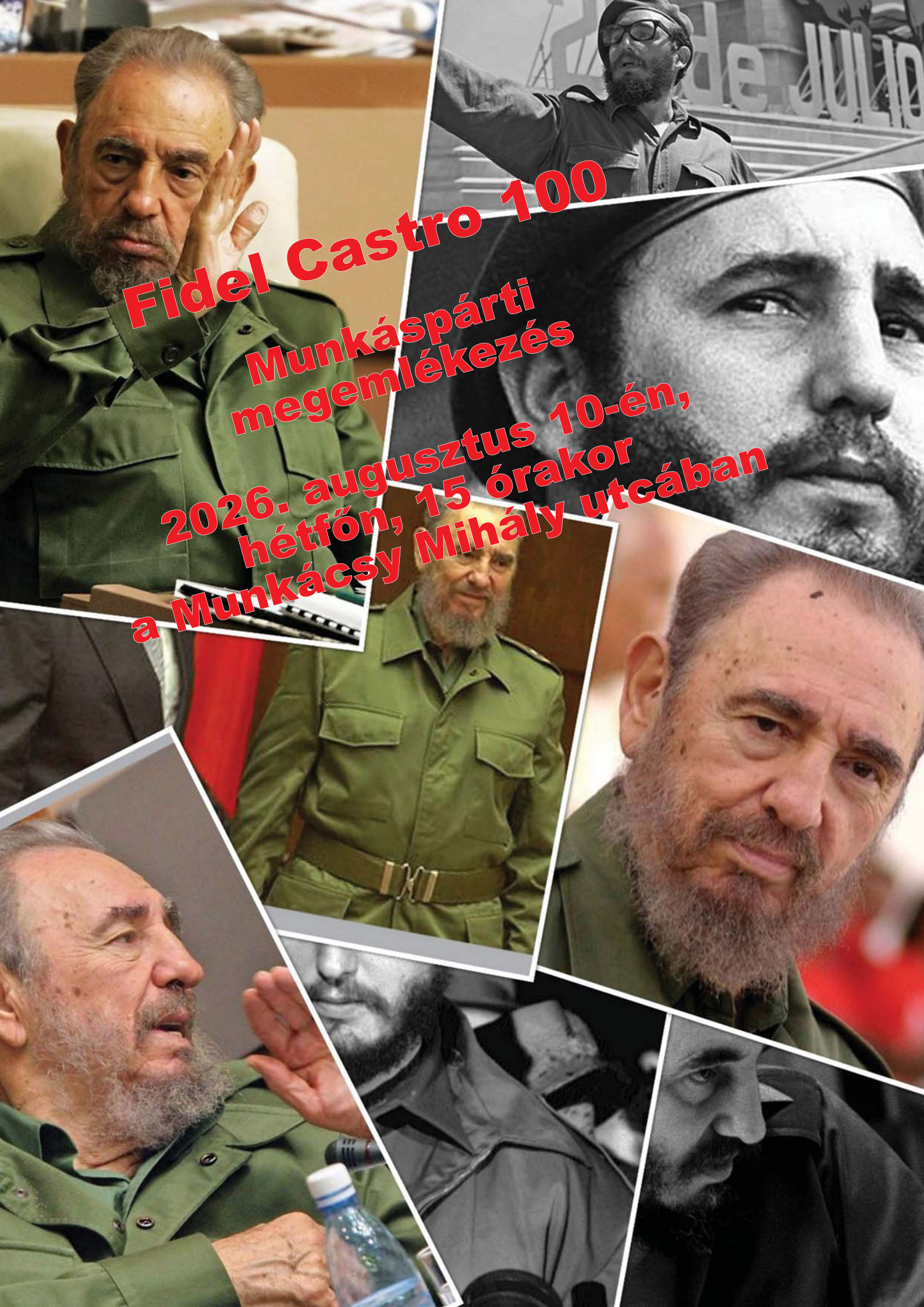
Vannak hagyományos terek, ahol a régi kultúra rajongói látogatják a műemlékeket, fényképezgetnek, ahogy a „rendes” turisták szoktak. Beülünk hagyományos cukrászdákba, ahol még tudjuk, mit eszünk. A trafikokban még van képeslap is, sőt, könyvesboltot is találunk. Bemegyünk a templomokba, csendben vagyunk, megtapasztaljuk, hogy már a templomi kéregetésnek is nagyon fejlett módjai vannak, már nemcsak perselybe lehet alamizsnát dobálni, hanem bankkártyával is lehet adakozni. Ki van plakátolva, kiknek gyűjtenek a templomnak ezen a szegletén, a szegényeknek, a gyerekeknek, netán a templom felújítására, új orgonára. És persze prospektusokat is kínálnak az érdeklődőknek, adományért – de semmi erőszak, akkor adakozz, ha akarsz. Nem tilos a fényképezés, csak azt kérik, hogy adjuk meg a tiszteletet, némítsuk le a telefonunkat, ne vakuzzunk, öltözkünk fedje a vállunkat. Itt nincsenek bevándorlók. A templom oldalajtaja nem az emberektől nyüzsgő térre nyílik, hanem egy belső kertbe, ahol kis asztalkánál csendes öregek békésen kávézgatnak, és egymásra mosolyognak. Olyannak tűnnek, mint akik nem akarják, hogy az idegenek észrevegyék őket. Hadd maradjon meg nekik ez a kis tér, ahol még egymás között lehetnek. A templomcsodáló turistákra kedvesen mosolyognak, megkínálnak kávéval, nem kérnek érte pénzt...

A pályaudvar harsányan hirdeti a szeretetet, mindenki szeret mindenkiket, fordulj hozzánk, ha bajban vagy, segítünk. Még mielőtt azt mondaná erre valaki, hogy na lám, így is lehet, sietve jelzem: ha nem akarunk bajt, akkor csak így lehet. De vajon tanuljuk-e még a népünk irodalmát, történelmét? Járunk-e továbbra is színházba, hirdetünk-e mondanivalót, hallgatunk-e klasszikus zenét, operát? Vagy nemsokára kikapcsolódáson is mást fogunk érteni, mint ma?

BOTTA MELINDA

Fotó: Frankfurt, pályaudvar / saját foto

Fidel Castro 100

**Munkáspárti
megemlékezés**

**2026. augusztus 10-én,
hétfőn, 15 órakor
a Munkácsy Mihály utcában**